

UCHWAŁA NR X/74/2015

RADY GMINY KWILCZ

z dnia 8 lipca 2015 r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi na pracowników Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej
w Kwilczu**

Na podstawie art.18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594,645 i 1318 oraz 2014 r. poz. 379 i 1072), art. 227 oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 267 ze zm.) **Rada Gminy Kwilcz uchwala, co następuje :**

§ 1. Po rozpatrzeniu skargi Pani Doroty W., reprezentowanej przez pełnomocnika p. Martę Tataj, na działalność pracowników Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Kwilczu, **Rada Gminy Kwilcz uznaje skargę za bezzasadną** z przyczyn określonych w uzasadnieniu stanowiącym Załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Uchwała wraz z Załącznikiem podlega przekazaniu skarżącemu.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Gminy Kwilcz.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

**Przewodniczący Rady
Gminy**

Grzegorz Korpik

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 26 czerwca 2015 r. (data wpływu korespondencji: 02 lipca 2015 r.) Pani Dorota W., reprezentowana przez adwokata Martę Tataj wniosła skargę na działalność pracowników Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Kwilczu (zwany dalej: GOPS), kierując ją do Rady Gminy Kwilcz.

Zgodnie art. 227 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 267 ze zm., zwany dalej k.p.a.) przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw. Poprzez użycie w tym artykule określenia „w szczególności” ustawodawca uznał, że przedmiotem postępowania skargowego mogą być również inne okoliczności niż te w nim wymienione (jest to tzw. katalog otwarty). Jednakże przyjdzie zwrócić uwagę, że owe inne okoliczności muszą pozostawać w powiązaniu merytorycznym z działaniem bądź zaniechaniem określonych organów administracji publicznej – z jednej strony – a z drugiej strony organ właściwy do rozpoznawania skargi może ją tylko rozpoznawać w zakresie swojej właściwości nie tylko miejscowej, ale głównie rzeczowej, a tą w pierwszej kolejności określa art. 18 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594, z późn. zm.).

W przedmiotowej sprawie należy zwrócić uwagę na kontekst sprawy, stanowiący podstawę do wniesienia skargi. Zgodnie z informacją zawartą w piśmie skarżąca podnosi, iż bliżej nieoznaczeni pracownicy GOPS odmówili jej telefonicznego udzielenia informacji dotyczących czynności w ramach procedury tzw. „Niebieskiej Karty”. W skardze nie sprecyzowano terminu, w którym nieokreśleni pracownicy GOPS mieli odmówić udzielenia informacji. Przed datą wniesienia skargi do GOPS nie wpłynął żaden pisemny wniosek o udostępnienie jakichkolwiek informacji, który miałyby złożyć skarżąca. Stosowny wniosek (skan) został przesłany pocztą elektroniczną na adres e-mailowy GOPS w dacie skargi (data wpływu korespondencji 02 lipca 2015 r.), więc zapewne nie do tego wniosku odnosi się skarżąca. Z kontekstu skargi wynika zatem, iż skarżąca nie wniosła wcześniej wniosku o udzielenie informacji w formie pisemnej, a czyniła to w formie telefonicznej. Tym samym – wobec zapytania w formie telefonicznej – kiedy nie można zidentyfikować pytającego, obowiązkiem pracownika GOPS jest zachowanie poufności danych, które są w posiadaniu ośrodka, nawet w sytuacji, gdy wywoła to niezadowolenie rozmówcy. Tym samym fakt, iż skarżącej odmówiono udzielenia telefonicznej informacji, w istocie stanowi potwierdzenie profesjonalnego działania pracowników GOPS, w szczególności, iż na mocy ustawy członkowie zespołu interdyscyplinarnego oraz grup roboczych zobowiązani są do zachowania poufności wszelkich informacji i danych, które uzyskali przy realizacji zadań, pod rygorem

odpowiedzialności karnej. Obowiązek ten rozciąga się także na okres po ustaniu członkostwa w zespole interdyscyplinarnym oraz w grupach roboczych (art. 9c ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie).

Niezależnie od powyższego wskazać należy, iż Zgodnie ze wskazówkami do realizacji zadań wynikających z rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie procedury „Niebieskie Karty” Państwowej Agencji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych z 10 października 2012 r. odnośnie udostępniania danych związanych z procedurą „Niebieskiej Karty”, w przypadku wniosku o udostępnienie akt – jest podstawa do odmowy udostępnienia dokumentacji. Wedle wskazówek: „z zapisów ustawy o ochronie danych osobowych (art. 64)” wynika, że każdy ma prawo do informacji w jakim zakresie sprawa dotyczy danej osoby. Nie oznacza to jednak prawa do wglądu do danych czy otrzymywania kopii dokumentów. Co prawda art. 73 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego, mówi, że „strona ma prawo wglądu w akta sprawy, sporządzania z nich notatek, kopii lub odpisów (...)”. Jedną z zasad postępowania administracyjnego jest zasada czynnego udziału strony w postępowaniu, co oznacza, że organ administracji publicznej jest zobowiązany zapewnić stronom możliwość takiego udziału, co wiąże się z m.in. z umożliwieniem stronom zapoznania się ze wszystkimi dokumentami związanymi ze sprawą. Należy jednak z całą stanowczością stwierdzić, że zespół interdyscyplinarny i grupa robocza nie są organami administracji publicznej, a same „Niebieskie Karty” nie są procedurą postępowania administracyjnego, w związku z tym ww. przepisy, nie mogą mieć zastosowania”.

Ustawa o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. nr 180, poz. 1493) zdefiniowała przemoc w rodzinie jako jednorazowe lub powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste osób wymienionych w pkt 1, w szczególności narażające te osoby na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające ich godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na ich zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą (art. 2 pkt 2). Z ustawy tej wynika, że osobie dotkniętej przemocą w rodzinie udziela się bezpłatnej pomocy w formach przykładowo wymienionych w art. 3 ust. 1. Gmina przy tym podejmuje działania na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie, w szczególności w ramach pracy w zespole interdyscyplinarnym, w którego skład wchodzi przedstawiciele: jednostek organizacyjnych pomocy społecznej, gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, Policji, oświaty, ochrony zdrowia i organizacji pozarządowych, kuratorzy sądowi, prokuratorzy (art. 9a ust. 3). Zespół interdyscyplinarny może tworzyć grupy robocze w celu rozwiązywania problemów związanych z wystąpieniem przemocy w rodzinie w indywidualnych przypadkach (art. 9a ust. 10). Do zadań grup roboczych należy w szczególności: 1) opracowanie i realizacja planu pomocy w indywidualnych przypadkach wystąpienia przemocy w rodzinie, 2) monitorowanie sytuacji rodzin, w których dochodzi do przemocy oraz rodzin zagrożonych wystąpieniem przemocy, 3) dokumentowanie działań podejmowanych wobec rodzin w których dochodzi do przemocy oraz efektów tych działań (art. 9b ust. 3 pkt 3). Członkowie Zespołu Interdyscyplinarnego oraz grup roboczych zobowiązani są do zachowania poufności wszelkich informacji i danych, które uzyskali przy realizacji zadań, o których mowa w art. 9b ust. 2 i 3. **Członkowie tego**

zespołu oraz grup roboczych składają oświadczenie, że zachowają poufność informacji i danych, które uzyskali przy realizacji zadań związanych z przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie oraz że znane są im przepisy o odpowiedzialności karnej za udostępnienie danych osobowych lub umożliwienie do nich dostępu osobom nieuprawnionym (art. 9c ust. 2 i 3). Wszczęcie procedury „Niebieskiej Karty” uregulowane zostało w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 13 września 2011r. w sprawie procedury „Niebieskiej Karty” oraz wzorów formularzy „Niebieska Karta” (Dz. U. nr 209, poz. 1245). W świetle przepisów tego aktu prawnego wszczęcie procedury następuje przez wypełnienie formularza „Niebieska Karta – A” przez przedstawiciela jednego z podmiotów wymienionych w art. 9d ust. 2 ustawy w obecności osoby co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie (§2 ust. 1). Wszczynając procedurę podejmuje się działania interwencyjne mające na celu zapewnienie bezpieczeństwa osobie, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie (§3). Po wypełnieniu formularza „Niebieska Karta – A” osobie, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie przekazuje się formularz „Niebieska Karta-B” (§6 ust. 1). Formularza tego nie przekazuje się osobie, wobec której istnieje podejrzenie, że stosuje przemoc w rodzinie (§6 ust. 4). Rozporządzenie stawia zadania w ramach procedury pracownikowi socjalnemu jednostki organizacyjnej pomocy społecznej (§11), przedstawicielowi gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych (§12), funkcjonariuszowi Policji (§13), przedstawicielowi: ochrony zdrowia (§14), oświaty (§15). Przewodniczący Zespołu interdyscyplinarnego wzywa osobę, wobec której istnieje podejrzenie, że stosuje przemoc w rodzinie, na spotkanie Zespołu interdyscyplinarnego lub grupy roboczej (§ 17 ust. 1) spotkania z osobami, co do których istnieje podejrzenie, że są dotknięte przemocą w rodzinie oraz osobami, wobec których istnieje podejrzenie, że stosują przemoc w rodzinie, nie mogą być organizowane w tym samym miejscu i czasie (§17 ust. 2). Zakończenie procedury następuje w przypadku: 1) ustania przemocy (...), 2) rozstrzygnięcia o braku zasadności podejmowania działań (§18 ust. 1). Zakończenie procedury wymaga udokumentowania w formie protokołu podpisanego przez przewodniczącego Zespołu interdyscyplinarnego, a co powinien zawierać protokół określiły trzy punkty w dalszej części rozporządzenia (§18 ust. 2).

Należy w tym miejscu dodać, że obsługę organizacyjno – techniczną Zespołu interdyscyplinarnego zapewnia ośrodek pomocy społecznej (art. 3a ust. 9). Ośrodek ten – jak wynika z orzeczenia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu sygn. akt IV SAB/Wr 166/14 z 14 października 2014 r. dotyczące udostępniania dokumentacji z procedury „Niebieskiej Karty” – jednakże jest tylko dysponentem tego, co zostało udokumentowane w toku prac Zespołu interdyscyplinarnego, czy grupy roboczej; udokumentowane działania (§10 rozporządzenia) nie stanowią jednakże informacji publicznej. Wytworzone bowiem **dokumenty nie są dokumentami urzędowymi, zdefiniowanymi w art. 6 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej, jako „dane publiczne”** (art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy o dostępie do informacji publicznej). Nie ma tu sprawy w znaczeniu takim jakie nadaje się sprawie karnej, czy administracyjnej, w których zapadają określone rozstrzygnięcia kończące postępowanie (karne, administracyjne). Przeciwdziałanie przemocy w rodzinie nie odbywa się w „postępowaniu”; ustawodawca nieprzypadkowo użył sformułowania „procedura”, a wszczęcie tej procedury nie następuje poprzez wydanie stosownego postanowienia, a poprzez

wypełnienie formularza „Niebieska Karta – A”. Wreszcie nakaz zagwarantowania rodzinie bezpieczeństwa, jak podkreśla WSA w sprawie sygn. akt IV SAB/Wr 166/14, (podjęcie stosownych działań interwencyjnych) separowanie osób w czasie procedury (art.17 ust. 2, zakaz przekazywania formularza „Niebieska Karta – B” osobie, wobec której istnieje podejrzenie, że stosuje przemoc w rodzinie, w końcu obowiązek zachowania poufności informacji i danych uzyskanych w czasie procedury, nałożony przez ustawodawcę na członków Zespołu interdyscyplinarnego, świadczą o niepublicznym charakterze tego, co zostało udokumentowane przez zespół.

Także postanowienie WSA w Gorzowie Wlkp. z dnia 13 grudnia 2013 r. w sprawie sygn. akt. II SA/Go 883/13 dotyczące udostępnienia na wniosek strony informacji dotyczącej procedury „NK” (poinformowano wnioskodawcę, iż zgodnie z najnowszą wykładnią art. 34 ustawy o ochronie danych osobowych dane zawarte w Niebieskiej Karcie nie mogą być udzielane nawet osobie, której te dane dotyczą) wskazuje, iż Zespół Interdyscyplinarny nie jest organem administracji publicznej, ani w znaczeniu ustrojowym (żaden przepis prawa nie określa go w ten sposób), ani też funkcjonalnym (żaden przepis prawa nie powierzył mu do wykonywania zadań z zakresu administracji publicznej w formie określonej w art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.). W konkluzji WSA wskazał, że gdyby racjonalny ustawodawca zamierzał przyznać temu podmiotowi prawo do wydawania rozstrzygnięć o charakterze władczym i wiążącym to wprost uregulowałoby to w stosownym akcie prawnym. Skoro ani Zespół ani jego Przewodniczący nie posiadają kompetencji to wydawania aktów, które w sposób prawny kształtują prawa i obowiązki stron to nie można uznać, że są w znaczeniu funkcjonalnym organami administracji publicznej. Analogiczny pogląd wyrażony został w postanowieniu Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie z dnia 11 września 2013 r., II SA/Lu 580/13 (vide: baza orzeczeń nsa.gov.pl).

Także Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych w decyzji z dnia 14 maja 2013r. (sygn. akt DOLiS/DEC-525/13) podkreślił, iż w art. 9c pkt 2 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie ustanowiona została tzw. tajemnica zawodowa obowiązująca przywołanych (nieokreślonych) w skardze pracowników socjalnych, a stosownie do treści art. 9c ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, członkowie zespołu interdyscyplinarnego oraz grup roboczych zobowiązani są do zachowania poufności wszelkich informacji i danych, które uzyskali przy realizacji zadań, o których mowa w art. 9b ust. 2 i 3. Obowiązek ten rozciąga się także na okres po ustaniu członkostwa w zespole interdyscyplinarnym oraz w grupach roboczych.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 września 2011 r. w sprawie procedury "Niebieskiej Karty" oraz wzorów formularzy "Niebieska Karta" przewiduje natomiast, że dokumentacja Niebieskiej Karty jest przekazywana wyłącznie organom właściwym do prowadzenia postępowania przygotowawczego w przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa (§ 10).

Niezależnie od powyższych uwag zwrócić należy również uwagę, iż zgodnie z załączonym do pisma pełnomocnictwem (z dnia 16 czerwca 2015 r.) skarżąca upoważniła pełnomocnika do

*„reprezentowania (...) w sprawie o rozwód oraz przed organami policji oraz prokuratury”,
zatem powyższe pełnomocnictwo nie obejmuje umocowania do występowania przez
organami administracji publicznej (w kompetencji Rady Gminy nie jest prowadzenie *spraw o
rozwód*, jak również nie jest *organami policji/prokuratury*).*

Z uwagi zatem na brak potwierdzenia słuszności zarzutów podniesionych w skardze skierowanej przez Panią Dorotę W. w zakresie działalności pracowników Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Kwilczu – Rada Gminy Kwilcz uznaje skargę za bezzasadną.

POUCZENIE:

Zgodnie z dyspozycją art. 239 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego – Rada Gminy Kwilcz informuje, że wskutek uznania skargi za bezzasadną, jeśli Skarżący ponowni ją bez wskazania nowych okoliczności – wówczas Rada Gminy Kwilcz może podtrzymać swoje stanowisko (zaprezentowane powyżej) nanosząc odpowiednią adnotację w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.

Przewodniczący Rady Gminy

Grzegorz Korpik